

Lieta C-150/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 5. marts

Iesniedzējtiesa:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Lodzas Centra rajona tiesa Lodzā, Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 23. februāris

Lietas dalībniece tiesvedībā, kuras rezultātā tika piemērots sods, kura izpilde tiek prasīta pamatlietā:

D.B.

Lietas Nr. [..]

LĒMUMS

2021. gada 23. februārī

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sekcja Wykonania Orzeczeń V Wydziału Karnego [Lodzas Centra rajona tiesas Lodzā V krimināllietu nodaļas Lēmumu izpildes departaments]

[*omissis*: tiesas sastāvs],

izskatījusi 2021. gada 23. februāra tiesas sēdē

D.B. lietu

pēc *Centraal Justitieleel Incassobureau* [Galvenās tiesu piedziņas iestādes] pieteikuma

par lēmuma, ar kuru tika piemērots naudas sods, izpildi,

pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu (2012. gada konsolidētā versija – OV, 26.10.2012., C 326) un Sodų izpildes kodeksa 15. panta 2. punktu,

nolēma

I. uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju:

1. Vai lēmums, ar kuru tiek piemērots naudas sods un kuru ir pieņēmusi Nīderlandes centrālā administratīvā iestāde, kas izraudzīta atbilstoši Pamatlēmuma 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām 2. pantam, un kurš ir pārsūdzams prokuratūrai, kas organizatoriski atrodas Tieslietu ministrijas pakļautībā, atbilst “lēmuma, kuru var pārsūdzēt tiesā, kam ir jurisdikcija krimināllietās” kritērijiem pamatlēmuma 1. panta a) punkta ii) apakšpunkta izpratnē? **[oriģ. 2. lpp.]**
2. Vai kritēriju, ka lēmumu, ar ko tiek piemērots naudas sods, būtu pārsūdzams “tiesā, kam ir jurisdikcija krimināllietās”, var uzskatīt par izpildītu situācijā, kad pārsūdzību rajona tiesā ir iespējams iesniegt tikai vēlākā procedūras stadijā, proti, pēc tam, kad prokurors to ir noraidījis, un turklāt noteiktos gadījumos tas nozīmē, ka ir jāmaksā nodeva, kuras apmērs ir vienāds ar piemēroto naudas sodu.

II. *[omissis: tiesvedības apturēšana]*

Pamatojums:

1. Savienības tiesības

- 1.1. 2005. gada 24. februāra Pamatlēmuma par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām (2005/214/TI, turpmāk tekstā “Pamatlēmums”) 5. apsvērumā ir norādīts, ka Pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, it īpaši tās VI nodaļā.
- 1.2. Pamatlēmuma 3. pantā ir noteikts, ka minētais pamatlēmums negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie minēti Līguma 6. pantā.
- 1.3. Pamatlēmuma 20. panta 3. punktā ir paredzēta iespēja nepiekrīst atzīt vai izpildīt lēmumu, ja izdevējas valsts atsūtīta apliecība rada aizdomas, ka varētu būt pārkāptas Līguma 6. pantā paredzētās pamattiesības vai tiesību pamatprincipi.
- 1.4. Pamatlēmuma 1. panta a) punkta ii) apakšpunktā ir noteikts, ka “lēmums” ir galīgais lēmums, ar ko fiziskai vai juridiskai personai prasa samaksāt finansiālu sankciju, ja šo lēmumu ir pieņēmusi izdevējas valsts iestāde, kas nav tiesa, attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izdevējas valsts

tiesību aktiem, ar nosacījumu, ka attiecīgajai personai ir bijusi iespēja iesniegt šo lietu izskatīšanai tiesā, kam ir jurisdikcija krimināllietās. [oriģ. 3. lpp.]

2. Polijas tiesības

2.1. Saskaņā ar *kodeks postępowania karnego* (Kriminālprocesa kodekss; turpmāk tekstā – “Kriminālprocesa kodekss”) 611.ff panta 1. punktu, ja Eiropas Savienības dalībvalsts, kura šajā nodaļā tiek saukta par “izdevēju valsti”, lūdz izpildīt galīgo lēmumu, ar ko piemēro finansiālu sankciju, šo lēmumu izpilda tā rajona tiesa, kuras teritoriālajā jurisdikcijā ir likumpārkāpēja īpašums vai kurā tas gūst ienākumus, vai kurā ir viņa pastāvīgā vai pagaidu dzīvesvieta.

3. Nīderlandes tiesības

3.1. *Centraal Justitieleel Incassobureau* ir centrālā administratīvā iestāde, kas iekasē un piedzen naudas sodus, kuri tika piemēroti par Nīderlandes Karalistes teritorijā izdarītiem pārkāpumiem.

3.2. *Centraal Justitieleel Incassobureau* uzliktu naudas sodu 6 nedēļu laikā var pārsūdzēt prokuroram. Ja prokurors nepiekrīt pārsūdzības iesniedzēja viedoklim, sodītā persona var iesniegt pārsūdzību rajona tiesā. Ja lieta ir par naudas sodu 225 EUR apmērā vai vairāk, tiesas izskata lietu tikai tad, ja ir samaksāta drošības nauda tādā apmērā, kas atbilst piemērotajam naudas sodam.

4. Lietas apstākļi

4.1. Ar 2020. gada 17. janvāra lēmumu D.B. tika piemērots naudas sods 92 EUR apmērā par Nīderlandes Likuma par ceļu satiksmes noteikumu administratīvo un tiesisko izpildi 2. pantā paredzēto pārkāpumu, kas izdarīts 2020. gada 5. janvārī, proti, par maksimālā atļautā ātruma pārsniegšanu. Lēmums kļuva galīgs 2020. gada 28. februārī.

5. Tiesvedība valsts tiesā

5.1. 2020. gada 22. septembrī *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi* saņēma Nīderlandes lūgums izpildīt D.B. piemēroto finansiālo sankciju. [oriģ. 4. lpp.]

5.2. 2020. gada 6. novembrī iesniedzējtiesa vērsās *Centraal Justitieleel Incassobureau* ar jautājumiem par pārsūdzības procedūru par lēmumu, ar kuru piemērots sods, kā arī par iestādes, kas izskata pārsūdzību, statusu. Atbilde tika saņemta tiesā 2021. gada 22. februārī.

5.3. Sodītā persona neieradās nevienā no 2020. gada 6. novembra, 2020. gada 8. decembra un 2021. gada 23. februāra sēdēm. Tāpat viņa nav sniegusi nekādus rakstveida paskaidrojumus.

6. Prejudiciālā jautājuma pieņemamība un lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iemesli

6.1. Ņemot vērā aplūkojamās lietas apstākļus, rajona tiesa ir valsts tiesa, kuras lēmumus var pārsūdzēt Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta otrā teikuma izpratnē. Rajona tiesas lēmumu par lēmuma izpildi var pārsūdzēt apgabaltiesā (Kriminālprocesa kodeksa 611.fh panta 3. punkts).

6.2. Eiropas Savienības Tiesas atbilde uz iesniedzējtiesas uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir būtiska, lai pareizi interpretētu un piemērotu tās valsts tiesību normas, ar kurām ir transponēts Pamatlēmums 2005/214/TI, lietā, kuru izskata šī tiesa.

6.3. Ņemot vērā Tiesas 2019. un 2020. gadā pasludinātos spriedumus par prokurora kā “tiesu iestādes” statusu Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi kontekstā¹, iesniedzējtiesa uzskata, ka pastāv nopietnas šaubas par Nīderlandes centrālās iestādes pieņemto lēmumu, ar kurām piemēroti naudas sodi, juridisko raksturu, jo šai iestādei ir administratīvs raksturs, savukārt pārsūdzība par lēmumu, ar kuru uzlikts naudas sods, ir iesniedzama prokuroram, nevis tiesai.

7. Iesniedzējtiesas viedoklis par atbildi uz uzdoto prejudiciālo jautājumu

7.1. Ņemot vērā Pamatlēmuma 3. panta un 20. panta 3. punkta saturu, kā arī rangu, kāda pamattiesību aizsardzības noteikumiem ir paredzēts LES 6. pantā, minēta pamatlēmuma 1. panta a) punkta ii) apakšpunkta interpretācija [oriģ. 5. lpp.], it īpaši attiecībā uz jēdzienu “tiesa”, ir jāveic, ņemot vērā ECPAK 6. panta saturu un šajā pantā ietverto normu interpretāciju, kā tas izriet no Strasbūras Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras.

7.2. Saskaņā ar Strasbūras Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru pamatnosacījums, kas garantē procesa taisnīgumu, ir lietas izskatīšana objektīvā tiesā, kura ir neatkarīga no izpildvaras². Turklāt būtisks elements, kas nodrošina faktisku iespēju pārsūdzēt netaisnīgu lēmumu, ir tādu pārmērīgu fiskālu vai juridisku šķēršļu neesamība, kuri apgrūtinātu pārsūdzības iesniegšanu.

¹ Piemēram, spriedumi apvienotajās lietās C-508/18 un C-82/19 PPU, kā arī lietā C-489/19 PPU.

² ECPAK spriedums, 23.06.1981., 7238/75, *Le Compte, Van Leuven un De Meyer* pret Beļģiju, ECPAK spriedums, 19.04.1988., 10328/83, *Belilos* pret Šveici.

- 7.3. Ar attiecīgo pamatlēmumu ir atļauta ne tikai tiesu, bet arī administratīvo iestāžu piespriesto sodu pārrobežu izpilde. Tomēr šādā situācijā izdevējas valsts iekšējās tiesībās ir jābūt paredzētai iespējai pārsūdzēt šādu lēmumu tiesā, kam ir jurisdikcija krimināllietās ³.
- 7.4. Jēdzienu “tiesa, kam ir jurisdikcija krimināllietās” TSUE ir analizējusi prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, ko ierosinājusi Čehijas tiesa *Baláz* lietā ⁴. Minētajā lietā Tiesa ir nospriedusi, pirmkārt, ka tas ir Eiropas Savienības autonomš jēdziens, un tas pieprasa autonomu un vienveidīgu interpretāciju visā Savienībā ⁵. Otrkārt, tā ir norādījusi, ka, izvērtējot, vai konkrēta iestāde ir tiesa Pamatlēmuma 1. panta a) punkta iii) apakšpunkta izpratnē, ir jāņem vērā vairāku faktoru kopums, kā, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai tiesvedība tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga ⁶. Turklāt šai iestādei ir jābūt kompetencei, lai izskatītu lietu gan attiecībā uz juridisko izvērtējumu, gan faktu izvērtējumu, kā arī tai ir jābūt iespējai izvērtēt pierādījumus un uz tā pamata noteikt attiecīgās personas atbildību un soda piemērotību.
- 7.5. Lietā C-216/18 *LM* pasludinātajā spriedumā Tiesa ir konstatējusi, ka prasība par tiesnešu neatkarību ietilpst to pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu būtiskajā saturā [oriģ. 6. lpp.], kurām ir kardināla nozīme kā garantijai visu tiesību aizsardzībai, kuras indivīdiem izriet no Savienības tiesībām, un dalībvalstu kopējo vērtību, kas izklāstītas LES 2. pantā, tostarp tiesiskuma, saglabāšanai ⁷. Ikvienai dalībvalstij ir jānodrošina, ka attiecīgās instances, kuras kā “tiesa” Savienības tiesību izpratnē ietilpst tās tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības, atbilst efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasībām. Lai nodrošinātu šādu aizsardzību, īpaši svarīga ir šo instanču neatkarības saglabāšana ⁸.
- 7.6. Minētajā spriedumā Tiesa ir paskaidrojusi, ka neatkarība ietver divus aspektus – ārējo un iekšējo. Saistībā ar pirmo – ārējo – aspektu tiek pieņemts, ka attiecīgā instance veic savas funkcijas pilnībā autonomi, nebūdamā pakļauta nekādai hierarhiskai saiknei vai subordinācijai attiecībā pret kādu un nesaņemot jebkādas izcelsmes rīkojumus vai instrukcijas, tādējādi būdamā aizsargāta pret ārēju iejaukšanos vai spiedienu, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt tās locekļu neatkarību tiesas spriešanā un ietekmēt viņu

³ Pamatlēmuma 2005/214/TI 1. panta a) punkta ii) apakšpunkts.

⁴ Tiesas spriedums, 14.11.2013., C-60/12, tiesvedība pret *M. Baláz*, EU:C:2013:733.

⁵ 26. punkts.

⁶ 32. punkts.

⁷ Tiesas spriedums, 25.7.2018., C-216/18, LM, EU:C:2018:586, 48. punkts.

⁸ 52. un 53. punkts.

lēmumus. Šim būtiskajam atbrīvojumam no ārējas ietekmes ir nepieciešamas tādas noteiktas garantijas kā neatceļamība, lai aizsargātu tos, kuriem ir dots uzdevums izlemt strīdu. Citi Tiesas norādītie garantijas elementi ir darba samaksas saņemšana atbilstoši tiesnešu veikto funkciju nozīmīgumam, kā arī atbilstoši izveidota disciplinārbildības sistēma ⁹.

- 7.7.** Savukārt iekšējais aspekts ir saistīts ar neitralitātes jēdzienu un attiecas uz to, ka tiek saglabāta vienāda attieksme attiecībā uz strīda dalībniekiem un to attiecīgajām interesēm saistībā ar strīda priekšmetu. Tādējādi šī aspekta ietvaros ir jāievēro objektivitāte un, izņemot stingru tiesību normu piemērošanu, ir jābūt absolūtai neieinteresētībai strīda atrisinājumā ¹⁰.
- 7.8.** Ņemot vērā iepriekš izklāstītās Tiesas norādes attiecībā uz tiesu iestādes neatkarības jēdzienu, ir jāizvērtē, vai Nīderlandes prokuratūra, kura izskata pārsūdzības par administratīvās iestādes, proti, *Centraal Justitiele Incassobureau*, uzliktajiem naudas sodiem, atbilst [orig. 7. lpp.] neatkarības prasībai, kas ļautu to uzskatīt par “tiesu, kam ir jurisdikcija krimināllietās”.
- 7.9.** Vairākās lietās, kurās Tiesa ir spriedusi 2019. gadā, dalībvalstis ir uzdevušās jautājumus par statusu prokuroram, kurš izdod Eiropas apcietinājuma orderi (turpmāk tekstā – “EAO”). Spriedumā apvienotajās lietās C-508/18 un C-82 OG un PI Tiesa izslēdza iespēju uzskatīt prokuratūru par neatkarīgu tiesu iestādi, jo tai varētu pastāvēt risks, ka tā tieši vai netieši varētu tikt pakļauta izpildvaras, piemēram tieslietu ministra, konkrētiem rīkojumiem vai norādījumiem ¹¹. Šajā ziņā ir jānorāda, ka Tiesa ir paudusi šo nostāju, neraugoties uz to, ka prokuratūras lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izdošanu var pārsūdzēt tiesā, kā arī uz Vācijas pārstāvju paziņojumiem, ka individuālās lietās tieslietu ministrs izdod norādījumus reti, lēmumi principā tiek pieņemti rakstveidā un tie ir jāpaziņo federālās zemes parlamenta priekšsēdētājam ¹².
- 7.10.** Savukārt lietā NJ (C-489/19 PPU) ¹³ tika izvērtēta Austrijas prokuratūras statuss EAO procedūrā. Austrijas Republikā prokuratūras arī ir pakļautas federālā tieslietu ministra norādījumiem. Tomēr EAO izdošanas procedūras būtiskais elements šajā valstī ir tāds, ka prokuratūra nepieņem šo lēmumu patstāvīgi. Proti, tas ir jāapstiprina tai tiesai, kurai ir piekļuve lietā dotajiem norādījumiem, tā var pati veikt savu izmeklēšanu vai to uzdot, kā arī tā pieņem galīgu lēmumu autonomi. Turklāt lēmumu par Eiropas

⁹ 63. un 64. punkts.

¹⁰ 65. punkts.

¹¹ Tiesas spriedums, 27.5.2018., apvienotajās lietās OG un PI, C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456.

¹² 79.–90. punkts.

¹³ Tiesas spriedums, 9.10.2019, lietā NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849.

apcietināšanas ordera izdošanu var pārsūdzēt tiesā. Šī īpašā, noteicošā loma, kāda ir tiesai EAO izdošanas procedūrā, lika Tiesai atzīt prokuru par EAO izdevējas iestādi, lai gan spriedumā ir nepārprotami konstatēts, ka Austrijas prokuratūra neatbilst neatkarības prasībai¹⁴. [oriģ. 8. lpp.]

- 7.11.** Saskaņā ar Nīderlandes Karalistes Konstitūcijas 116. panta 1. un 2. punktu tiesas, kas īsteno tiesu varu, to organizācija, sastāvs un pilnvaras ir reglamentētas likumdošanas aktā.
- 7.12.** No Nīderlandes Karalistes Konstitūcijas 117. panta izriet, ka personas, kas īsteno tiesu, kā arī Augstākās tiesas Ģenerālprokurors, tiek iecelti uz mūžu ar karaļa dekrētu¹⁵. Valsts prokuratūras iestāžu prokurorus iecel Karaliene un viņi ir atceļami. Praksē lēmums par personas iecelšanu prokurora amatā ir atkarīgs no tieslietu ministra¹⁶.
- 7.13.** Saskaņā ar 1927. gada 18. aprīļa Likuma par tiesu organizāciju (*Judiciary Organization Act*)¹⁷ noteikumiem Nīderlandes Karalistē darbojas rajona tiesas, apelācijas tiesas un Augstākā tiesa¹⁸. Šīs iestādes ir definētas likumā kā tiesas¹⁹. Savukārt prokurori tika kvalificēti par iestādēm, kas piedalās tiesu varas īstenošanā²⁰.
- 7.14.** Nīderlandes prokuratūra ir pakļauta tieslietu ministrijai²¹. Tieslietu ministrs ir politiķis un par savām darbībām atbild parlamenta priekšā. Papildus ministrijas vispārējās krimināltiesību politikas noteikšanai ar vispārējām vadlīnijām, attiecībā pret prokuroriem viņš īsteno virkni saistošu pilnvaru, piemēram, viņam ir noteicošā balss iecelšanas amatā procesā, iespēja norīkot prokurorus darbā citās prokuratūras iestādēs. Turklāt viņam ir tiesības prokuroriem dot norādījumus individuālās lietās. Ja norādījums nav izpildīts, pret pakļauto prokuru var tikt uzsākta disciplinārlieta²². Principā norādījumiem ir jābūt noformētiem rakstveidā, bet ārkārtas situācijās ir

¹⁴ 40. punkts.

¹⁵ Konstitūcijas teksts: <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Constitution-NL.pdf>.

¹⁶ Marguery T.P., *Unity and diversity of the prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems*, 2008, 112.–113. lpp.: https://www.rug.nl/research/portal/files/2712234/14_thesis.pdf

¹⁷ <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Wet-op-de-Rechterlijke-Organisatie-EN.pdf>

¹⁸ 1927. gada 18. aprīļa Likuma par tiesu organizāciju 2. iedaļa.

¹⁹ [...] Likuma par tiesu organizāciju 1.a) iedaļa

²⁰ [...] Likuma par tiesu organizāciju 1.b) iedaļa

²¹ Marguery T.P., *Unity and diversity* [...], 100. lpp.

²² Marguery T.P., *Unity and diversity* [...], 122. lpp.

atļauts dot mutvārdu norādījumus. Principā norādījumi tiek arī pievienoti lietas materiāliem, bet šāds pienākums nepastāv situācijā, kad “*tas ir pretrunā valsts interesēm*”, kas ir neskaids jēdziens. Jāpiebilst arī, ka [oriģ. 9. lpp.] Nīderlandes valsts prokuratūras iestāžu prokuroriem nav imunitātes, viņi nepilda savu funkciju uz mūžu, kā arī ir atceļami.

- 7.15.** Pret tieslietu ministra pilnvarām dot norādījumus individuālās lietās ir stingri nostājušies Venēcijas komisija. Šī iestāde arī ir kritizējusi līdzīgas pilnvaras, kādas ir Polijas Republikas Tieslietu ministram – Ģenerālprokuroram²³. Venēcijas komisija par nepiemērotu uzskata risinājumu, kurā likumdošanas varai vai izpildvarai ir ietekme uz to, vai konkrētā lietā ir vai nav jāierosina kriminālprocess, jo par to vajadzētu lemt tikai prokuroram²⁴.
- 7.16.** Līdz ar to, ņemot vērā Nīderlandes Karalistes prokurora institūcijas īpašības, tās pozīciju plaši saprastajā tiesu sistēmā, kā arī lēmumu *Baláz* lietā, rodas jautājums, vai Nīderlandes prokuratūra var tikt atzīta par “*tiesu, kam ir jurisdikcija krimināllietās*”. Iesniedzējtiesa uzskata, ka atbilde uz šo jautājumu ir noraidoša. Pamatlēmuma 2005/214/TI 1. panta a) punkta ii) un iii) apakšpunktā paredzētais risinājums rada garantiju, lai kompensētu iespējamus trūkumus pamattiesību aizsardzības jomā, kuri izriet no tā, ka kompetence piemērot naudas sodus ir arī administratīvajām iestādēm.
- 7.17.** Vēršanās neatkarīgā tiesu iestādē, kam ir kompetence pēc būtības izvērtēt pierādījumus un kas lietas skatīšanas laikā piemēro principu *in dubio pro reo* vai arī soda individualizācijas principu, ir mehānisms, kas ļauj īstenot kriminālprocesa pamatfunkcijas, savukārt nosodītajam nodrošina iespēju izmantot tā tiesības uz aizstāvību.
- 7.18.** Šajā ziņā ir jānorāda, ka iespējai vērsties tiesā ir nozīme it īpaši tad, ja pirmais “spriešanas” posms, kas attiecas uz vainu un sodu, ir pilnīgi automatizēts un tajā tiek vien pārbaudīti transportlīdzekļa īpašnieka dati, izdrukāts datorsistēmas ģenerēts lēmums, kas pēc tam tiek nosūtīts adresātam. Nīderlandes centrālās iestādes gadījumā lēmums, ar ko uzlikts naudas sods [oriģ. 10. lpp.], netiek pieņemts, piemērojot principus, kas reglamentē tipisku kriminālprocesu. Līdz ar to viss pienākums īstenot procesuālās pamatgarantijas ir pārsūdzības iestādei, proti, prokuratūrai, kura, kā uzskata iesniedzējtiesa, nav neatkarīga iestāde Nīderlandes Karalistē. Šāda vērtējuma rezultātā būtu iespējams atteikties no *Centraal Justitieleel Incassobureau* pieņemto lēmumu atzīšanas un izpildes tādēļ, ka to ir

²³ *European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Opinion 892/2017 on the act on the public prosecutor's office as amended*, 113. punkts. Teksts: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2017\)028-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2017)028-e).

²⁴ *European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Report Nr 494/2008 on European standards as regards the independence of the judicial system: part II – the Prosecution Service*, 87(8) punkts. Teksts: <https://rm.coe.int/1680700a60>.

pieņēmusi iestāde, kas neatbilst Pamatlēmuma 2005/214/TI 1. panta a) punkta ii) apakšpunktā norādītajiem kritērijiem.

7.19. Tajā pašā laikā ir jāizvērtē juridisks risinājums Nīderlandes pārsūdzības procedūrā, saskaņā ar kuru, ja prokurors nav apmierinājis pārsūdzību par *Centraal Justitieleel Incassobureau* pieņemto lēmumu, pārsūdzību var pēc tam iesniegt rajona tiesā. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šāds pārsūdzības mehānisms neatbilst Pamatlēmuma 1. panta a) punkta ii) apakšpunkta paredzētajai prasībai, saskaņā ar kuru pārsūdzība ir jāiesniedz tiesā, kam ir jurisdikcija krimināllietās. Proti, šķiet, ka Pamatlēmumā ir paredzēta iespēja vērsties tiesā tieši, bez nepieciešamības iepriekš izmantot jebkādu citu papildu procedūru. Spriedumā *Baláž* lietā ir norādīts, ka pārsūdzības procedūrai nevajadzētu radīt pārmērīgus juridiskus vai fiskālus šķēršļus²⁵. Ņemot vērā naudas soda piedziņas procedūras īpašo, pārrobežu raksturu, kā arī daudzās problēmas saistībā ar Nīderlandes iestāžu uzlikto sodu izpildi, par kurām ir ziņots Polijas tiesu ierosinātajās prejudiciālā nolēmuma tiesvedībās, ir ārkārtīgi būtiski, lai pārsūdzību par lēmumiem, ar ko piemērotas šīs sankcijas, būtu iespējams iesniegt tieši un tajā tiesā, kas atbilst neatkarības kritērijiem.

7.20. Turklāt, iesniedzot pārsūdzību par lēmumu, ar kuru piemērots naudas sods, rajona tiesā, runa ir ne tikai par nepieciešamību iziet posmu, kurā lietu izskata prokurors, kas kavē pārsūdzības izskatīšanas brīdi un rada papildu institucionālu šķērslī, bet dažos gadījumos tiek radīts arī fiskāls šķērslis. Ja naudas sods ir 225 EUR apmērā vai vairāk, tad pārsūdzības izskatīšana tiesā ir atkarīga no tā, vai prasītājs ir samaksājis drošības naudu tādā apmērā, kas līdzvērtīga šai summai. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šāda **[orig. 11. lpp.]** pārsūdzības procedūra pārrobežu situācijā var radīt šķērslī, kas atturētu ārvalstu valstspiederīgos no pārsūdzības iesniegšanas.

7.21. Iepriekš minētās šaubas pamato vēršanos Eiropas Savienības Tiesā.

7.22. Ar šo pamatojumu valsts tiesa atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību [...] 267. pantam ir pieņēmusi šī lēmuma rezolutīvās daļas 1. punktā minēto lēmumu.

7.23. *[omissis: tiesvedības apturēšana]*

Rajona tiesas tiesnese *Monika Stefaniak-Dąbrowska*

²⁵ Spriedums lietā C-60/12 *Baláž*, 46. punkts.